

ตัวไหนผิด ตัวไหนถูก???

นำเสนอเมื่อ : 27 มี.ค. 2552

Program / Programme ตัวไหนผิด ตัวไหนถูก???

หลายครั้งที่มีคนทักว่า “ทำไมใช้ English Programme เพราะโรงเรียนอื่นหรือแม้แต่กระทรวงศึกษาที่ยังใช้ English Program”

ก็เลยนำมาเป็นบทนำเข้าสู่บทเรียนครั้งนี้
กล่าวกันว่าข้อสังเกตว่าคำนั้นเป็นแบบ British หรือ American ประการแรกคือ การสะกดคำ (Spelling)

(นั่นแสดงว่ามีข้อแตกต่างในด้านอื่นๆด้วย ซึ่งจะขอเก็บไว้เขียนถึงครั้งต่อไป)

ความแตกต่างในด้านตัวสะกดของ British และ American

- 1. -our / -or : British ใช้ -our American ใช้ -or เช่น

British	American
behaviour	behavior
colour	color
honour	honor

ข้อยกเว้น (1) British ใช้ -or แทน -our ในกรณีที่ตั้งท้ายด้วย -ous เพื่อหลีกเลี่ยงการมี ‘u’ มากเกินไป เช่น glamorous, humorous, laborious เป็นต้น

(2) คำที่ลงท้ายด้วยตัวอื่นที่ไม่ใช่ -ous British ใช้ -our เช่น colourful, neighbourly

(3) British กับคำที่เกี่ยวข้องอาชีพ เช่น sailor, author, counselor

- 2. -ise / -ize : British ใช้ -ise American ใช้ -ize เช่น

British	American
authorise	authorize
standardise	standardize

- 3. -er / -re : โดยปกติ British ใช้ -re และ American ใช้ -er เช่น

British	American
centre	center
litre	liter
theatre	theater

อย่างไรก็ตาม ก็มีข้อยกเว้น(ตามเคย) กล่าวคือคำ British ที่หมายถึง “คนที่ทำหน้าที่หรือกริยาอาการต่างๆ” เช่น driver, farmer

- 4. -ogue / -og : กฎข้อนี้มีผลต่อคำเพียงไม่กี่คำ เช่น

British	American
analogue	analog
catalogue	catalog
dialogue	dialog / dialogue
prologue	prolog / prologue

- 5. -i / -l ภายหลังคำ และหน้าคำเสริมท้าย (suffix)
 กฎข้อนี้ค่อนข้างซับซ้อน แต่ถึงอย่างไร American English ก็ยังมีกฎ ดังนี้
 (1) ถ้ามีคำเสริมท้าย (suffix) และมีการออกเสียงเน้น (stress) ก่อนคำเสริมท้ายนั้น ใช้ -ll เช่น controlling, installment
 (2) ถ้าไม่มีคำเสริมท้าย ใช้ -l เช่น enroll, fulfill

สำหรับ British ไม่มีกฎที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีแต่เพียงว่า คำที่ไม่มีคำเสริมท้ายมักใช้ -l ตัวเดียว
ผลโดยรวมก็คือคำส่วนใหญ่ที่ลงท้ายด้วย -l เหมือนกันทั้ง British และ American แต่มีเพียงไม่กี่คำที่ American ออกเสียงเน้นหนัก ต่างออกไป
คำที่แตกต่างกันที่พบโดยทั่วไปได้แก่

British	American
counselling	conseling
counsellor	counselor
enrol	enroll
enrolment	enrollment
fulfil	fulfill
traveller	traveler
travelling	traveling

- 6. -ce / -se

British มีกฎชัดเจนเรื่องนี้ คือใช้ -ce กับคำนาม และใช้ -se กับคำกริยา

American มีกฎที่ซับซ้อนมากกว่า คือ คำนามและคำกริยาบางคำใช้กฎเหมือน British แต่บางคำก็ไม่เหมือน เช่นคำว่า advice, advise และ device, devise (ซึ่งออกเสียงคำนามกับคำกริยาต่างกัน) ใช้กฎเหมือน British แต่คำว่า “license” ใช้ -s แต่ “practice” มักสะกดด้วย c

*** คำที่ลงท้ายด้วย -ance สะกดด้วย c ทั้ง British และ American
ตัวอย่างคำที่ใช้ -ce และ -se ได้แก่

British	American
offence	offense
defence	defense
licence(noun), license(verb)	license (verb & noun)
practice (noun), practjce (verb)	practice (verb & noun)

- 7. คำที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นระบบ (ต้องจำเอาเอง)

British	American
axe	ax or axe
cheque	check
doughnut	donut or doughnut
storey	story or storey
tyre	tire
grey	gray or grey
pyjamas	pajamas

